

نویسنده : ران پول (Ron Paul).

منبع و تاریخ نشر: انفارمیشن کلیرنگ هوز «6-10-2014».

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

## وضیعت واقعی نیروها در افغانستان و عراق

### The Real Status of Forces in Afghanistan and Iraq

**اکتوبر شش- 2014** : بعد از سیزده سال جنگ در افغانستان یعنی طولانی

ترین جنگ در تاریخ ایالات متحده امریکا ، دولت ایالات متحده امریکا نتوانست درین جنگ موفقیت را بدست آورد، افغانستان پرهرج و مرج بیرون سرازیر شدن پول های سرشار ایالات متحده امریکا هر لحظه در پرتگاه سقوط حتمی .کامل قرارداد. ایالات متحده امریکا درین جنگ شکست خورده ولی شکست خود را نمی پذیرد .

ایالات متحده امریکا درین جنگ سیزده ساله بیشتر از «2000» نیروهای جنگی خود را از دست داده و بیشتر از «20000» افغان های ملکی و مردم عامه زنده گی خود را از دست داده و محکوم بمرگ شده اند. با در نظر داشت یک مطالعه ای تحقیقی که سال گذشته توسط پژوهشگران پوهنتون هارورد (Harvard) صورت گرفت مصارف ویا وجهه مالی این جنگ طولانی در عراق و افغانستان بصورت کل بین چهار و شش تریلیون دالر گذارش داد شده است . بناً میتوان چنین ابراز نظر کرد که به هیچ وجه ضرورت آن دیده نه میشد که بالای افغانستان تجاوز صورت مگیرفت ویا تحت اشغال قرار میگرف. چونکه این تجاوز اصلاً موفقیت و دستاورد با خود هرگز نداشت.

پس در تحت سایه این شکست مفتضح اداره «اوباما» چه باید بکند ؟ ایا ایالات متحده امریکا درین جنگ اشتباه و خطای خود را می پذیرد ؟ ایا امریکا این آماده گی را دارد ویا این تصمیم را اتخاذ نموده است که تمام نیروهای باقیمانده اش را از افغانستان اخراج نماید و دیگر نمیخواهد ویا خواهان آن نیست که وضع موجود افغانستان را بیشتر از این وخیم و درهم و برهم سازد ؟ جواب ساده است که نی! هما نظوریکه تما می برنامه های دولت ایالات متحده امریکا از قبل طرح ریزی شده میباشد ، دولت بخاطر تحقق برنامه های خود از هیچ نوع تلاش دریغ نمی نماید و تا زمانیکه برنامه ها جامه عمل نپوشد ویا آنچه که خواست این دولت میباشد طبق برنامه های قبلاً برنامه ریزی شده دستاوردی نداشته باشد ویا نتیجه مطلوب از آن کسب نه نمایند این دولت با صرف منابع بیشتر همان سیاست قبلی اش را دنبال می نماید ، و هرگز متوجه اشتباهات خود نمی شود ، مدت (13) سال گذشته در افغانستان توام با شکست مطلق در جنگ به همه اشکار شد تا اینکه

بلاخره دولت ایالات متحده امریکا با افغانستان موافقتنامه امنیتی را امضا نمودند و آن بدین معنی که نیروهای نظامی امریکا برای مدت ده سال دیگر به ادامه جنگ درین سرزمین باید حضور داشته باشند .

همه میدانند که سربازان و یا جزو تاهای نظامی ایالات متحده امریکا قانوناً با در نظر داشت توافقنامه ای که بین دولت ایالات متحده امریکا و افغانستان صورت گرفته بود در ختم همین سال از افغانستان تحت اشغال باید خارج میگرددند چونکه امریکا نتوانست به ارتباط حضور نیروهای نظامی اش در افغانستان با حامد «کرزی» رییس جمهور قبلی افغانستان توافقنامه ای امنیتی را به امضا رساند یعنی حامد کرزی نه تنها که این توافقنامه را توشیح نکرد بلکه بصورت پیوسته حضور نظامی نیروهای ایالات متحده امریکا را در افغانستان مورد انتقاد سخت و مکرر خود قرار داد انتقاداتی که در تحت رهبری و اداره (اوباما) هنوز هرچه بیشتر و گسترده تر گردید . لهذا ایالات متحده امریکا به ایجاد و یا گماریدن یک دولت دست نشانده در افغانستان نیاز مبرم داشت که این خواسته امریکا جامه عمل به تن کرد .

*ایریک مارگولیس (Eric Margolis) نماینده بین المللی به ارتباط انتخابات ریاست جمهوری افغانستان درین تازه گی ها چنین خاطر نشان میسازد: کا ندید مورد نظر توسط دولت ایالات متحده امریکا بصورت کاملاً محتاطانه از قبل تعیین و انتخاب شده بود اوی یعنی مارگولیس می افزاید: بزرگ ترین و محبوب ترین حزب در افغانستان ... یعنی طالبان را تحت نام و عنوان تروویست ها در انتخابات گذشته و فعلی راه ندادند که به کا ندید مورد نظر خود رای دهند یعنی آنها را حذف نمودند .*

*سر انجام حکومت ایالات متحده امریکا به ارتباط وضعیت و موقعیت و حضور سربازان خود تا سال (2024) در افغانستان به دریافت سند و توافقنامه ای دست یازید .*

لازم به یاد آوری است و آن اینکه امریکا در جنگ عراق نیز شکست خورد نیوکان های امریکایی اداره «اوباما» رامبنی بر خروج سربازان امریکا از عراق ملزم می شمارد که خروج نیروهای امریکایی از عراق سبب پروپا شی دولت عراق گردید که این خود یکی از بدترین نوع تجدید نظر طلبی (Revisionism) میتواند تلقی شود ، ملامت و ملزم آنها ی اند که در قدم نخست نیروهای نظامی امریکا را در عراق جا بجا نمودند .

در حالیکه رییس جمهور اوباما حتی در نظر نداشت که نیروهای نظامی اش را از عراق خارج نماید او تلاش بخرچ داد تا با حکومت نورالمالکی مبنی بر حضور سربازان امریکا در عراق مذاکره نماید و موافقت دولت عراق را بدست آورد ولی نورالمالکی از همچو توافقنامه مبنی بر امنیت سربازان امریکایی شانه خالی کرد و نخواست با اداره «اوباما» همچو سند را توشیح نماید و اکنش ایالات متحده امریکا مبنی بر عدم توشیح توافقنامه با امریکا خواست او را از مقام اش برکنار سازد ولو اگر در انتخابات آینده موفق و یا انتخاب

هم میگردد.

حفظ و نگهداری نیروهای امریکایی در عراق هرگز قادر نمی بود که مانع این وضع نارام فعلی میشد و انهم با استدلال ساده که حضور خود نیروهای ایالات متحده امریکا در وهله اول باعث نارامی موجود گردیده است. گرچه ایالات متحده امریکا به بها نه ای چندی به اقدامات عاجل علیه نیروهای القاعده و دیگر افراطی های اسلامی دست زد که این نباید باعث ما یه تعجب طراحان و پلانگذاران گردد و آن اینکه ایالات متحده امریکا بمنظور حفظ و نگهداری گروپ ( القاعده و دیگر افراطیون) از روش خشن صدام حسین استفاده بعمل آورد همانطوریکه اکنون در افغانستان همان ترک و نقش را بکار میبرد.]

دولت طالبان در سال (2001) هرگز بالای ایالات متحده امریکا تهاجم نه نموده بود بلکه این حمله و تهاجم را به اصطلاح القاعده نموده بود. اما ایالات متحده امریکا در سال (2003) بنا به شک و گمان بیجا و خطا رهبر عراق صدام را ازپا درآورد کیسکه علیه القاعده و دیگر گروه های افراطی اسلامی بیرحم درجنگ وجدال بود، فلها چنین میتوان دریافت که القاعده آنطوریکه ما آنرا فرض نمایم که در افغانستان مصروف جنگ اندویا به مقابل آنها مبارزه میشود همان گروپ و سازمانی است که قبل از تجاوز بالای عراق عرض اندام نموده بودند و یا با سایر گروپ های دیگر افراطی اسلامی بیرحم بوجود آورده شده بودند. حالانکه حکومت ما یعنی ایالات متحده امریکا تا همین اکنون نیاموخته که تجاوز و اشغال راه حل نیست و هرگز نمیتواند که منازعه و پرابلم را حل نماید؟ و هرگز وضعیت و یا موقعیت نیروها را با این توافقنامه ای امنیتی که در افغانستان به امضا رسید نمیتواند تغیر دهد یعنی کدام تغیر بنیادی با خود ندارد.

----- باتقدیم درودها